

lader det alene, skal det betale 5 Dre pr. Ton. Endvidere blev der i 1888 indført forskellige Bømpelser i andre Retninger. Der blev indført den Bømpelse, at de Skibe, som gaa i udenrigst Fart, mellem europæiske Havne, som ligge Vest for Kap Finsterre, havde kun at betale halv Afgift. Endvidere blev der indført Bømpelse for Routestibe med Hensyn til den Afgift, de skulle betale i Mellemhavne. Det er altsaa det Forhold, der bestaar nu.

Da Loven af 1888 blev vedtagen her, fremkom der baade i dette og i det andet Ting Ønske om, at Konsulatafgiften inden en ikke alt for lang Tid maatte blive yderligere nedsat. Det blev den Gang gjort gældende, at der var noget ubilligt i, at Skibsfarten alene skulde bære denne Afgift. Konsulaterne virke jo dels som Hjælpere for Skibene, naar Skibsførerne trænge til dem, men dels have de ogsaa andre Gjern. De skulle saaledes gøre Indberetninger om Handelsforhold og industrielle Forhold og i det hele om Næringsforholdene i de Lande, hvor de ere bosatte, og de ere i det mindste ikke direkte alene til Fordel for Skibsfarten. Andre Næringsveje have ligeledes Fordel af dem, og det blev den Gang udtalt, at man fandt det billigt, at Skibsfarten ikke alene bærer denne Afgift, men at Staten burde tilskyde et passende Beløb, og at Afgiften burde yderligere nedsættes for Skibene. Disse Ønsker fandt ogsaa et Udtryk i Loven af 1888, for saa vidt det der blev fastsat, at man skulde foretage en Revision af Loven inden tre Aar. Loven skulde altsaa egentlig have været revideret i forrige Samling, men det blev ved en særlig Lov udsat til indeværende Samling. — Det var nu, tør jeg nok sige, en Skuffelse for Skibsfarten, da Udenrigsministeren fremlagde i Folketinget Lovforslaget om Konsulatvæsenet. Man havde haabet og ventet en yderligere Nedsættelse af Afgiften, men i Stedet for fik man ikke alene ikke nogen Nedsættelse, men i en enkelt Retning endogaa en Forhøjelse af Afgiften. Sagen vakte i Skibsfartskredse ikke saa lidt Opmærksomhed, som ogsaa fandt sit Udtryk ved 1ste Behandling i Folketinget, og der kom Planer op, om man ikke helt skulde omordne Konsulatafgiften. Det er Resultatet af de Overvejelser, der har fundet Sted mellem Udvalget og Ministeren, som nu foreligger her.

Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed forudsætte den Bemærkning, at jeg betragter det i det hele som et Fremfærdigt, som en Bøttelse for Skibsfarten. Men dette forhindrer ikke, at jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket, at man i

enkelte Retninger noget mere var kommen de Ønsker imøde, som ere komne frem fra Skibsfartens Side, og at man havde søgt — samtidig med de Bøttelser, som jeg indrømmer, at Lovforslaget indeholder for Skibsfarten, og samtidig med den Forbedring i anden Retning, som indeholdes deri — at gaa til at nedsætte Konsulatafgiften noget. Det har man imidlertid ikke villet gaa ind paa. Afgiften har i 1891 indbragt henimod 140,000 Kr. Naar man ser Bestemmelserne her i Lovforslaget og regner ud, hvad der vil blive svaret, hvis det vedtages, vil det, som den højtærede Udenrigsminister bemærkede, vel blive ca. 150,000 Kr., maaske lidt mindre, men i hvert Tilfælde vil der ikke ske nogen Nedsættelse. Det hele Beløb vil, naar man samler det, der i tidligere Aar er blevet betalt af Skibene som Konsulatafgift, blive omtrent det samme, som har været betalt tidligere. I denne Henseende skal jeg ikke nægte, at jeg føler mig noget skuffet. Jeg staar paa det Standpunkt, at jeg finder det billigt, at man ikke lader Skibsfarten alene bære saa godt som den hele Konsulatafgift. Jeg vilde finde det ret retfærdigt, om Staten tog en Del af Byrden paa sig. Paa den anden Side skal jeg villig indrømme, at med Hensyn til Afgiftens Opkrævning indeholder Lovforslaget et betydeligt Fremfærdigt. Den Måade, hvorpaa Afgiften hidtil har været opkrævet, har undertiden været byrdesuld, tabbringende og tidsspildende for Skibene, og disse Ulemper ville nu fuldstændig falde bort, idet alt hvad en Skipper nu faar at gøre med Konsulen i en Havn, for saa vidt han ikke ellers ønsker at benytte hans Hjælp, er at udfylde en Blanket og sende den til vedkommende Konsul. Jeg skal altsaa i denne Henseende udtale min Tilfredshed med Lovforslaget. — Endvidere er indført den Bestemmelse, som jeg ogsaa anser for en Forbedring, at Skibe under 50 Registertons, som gaa i udenrigst Fart, blive fri for at erlægge Afgiften. Saadanne Skibe er der jo vistnok ofte kun ringe Fortjeneste ved. Forholdene for Skibsføreren og Ejerne ere meget smaa. Saa jeg finder det meget rimeligt, at man har fritaget Skibe under den nævnte Størrelse for Afgift.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 2 i Slutningen, hvor det hedder, at Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg kunde have ønsket, at man i enkelte Retninger havde gjort Lovforslaget noget flydligere. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt i Loven at opregne